

Așa cum era-nconjurat
(Psalmul 125)

Așa cum era-nconjurat
Și Ierusalimul bogat,
Cu munți înalți și stîncoși,
Cu munți înalți și frumoși.
Așa ne-nconjoară mereu,
Al nostru slăvit Dumnezeu.
Cu-al Lui ajutor minunat,
Căci Domnul de noi s-a-ndurat.

Cor:
Pentru binefacerile Tale,
Doamne, care ne-au înconjurat,
Pe a mîntuirii sfîntă cale,
(:Noi îți mulțumim neîncetat:)

Așa ca Sionul slăvit,
Ce stă nemișcat, neclintit,
Așa ca și munții stîncoși,
Sînt tari și acei credincioși.
De jur împrejur noi avem
Un scut minunat, protector.
Ca munții înalți din Salem,
De sus noi primim ajutor.

Toiagul acelor stricați
Va fi nimicit, anulat.
Ei nu vor domni pentru veci,
Aici pe pămîntul stricat.
Nu cumva cei neprihăniți
Să guste din roadele lor.
Cei răi toți vor fi nimiciți
În focul cel chinuitor.

Cei buni însă vor străluci,
Căci pacea de sus va veni.
Căci Domnul ne va-nconjura
Cu pace și dragostea Sa.
De-aceea spre cer să urcăm,
Spre locul pe care-l visăm.
Căci noi sîntem înconjurați
Cu dragostea Domnului, frați.

Amin